ভাৰতৰ উচ্চতম ন্যায়ালয়

আবেদনকাৰী: **এংলো-ফ্ৰেঞ্চ টেক্সটাইল কোম্পানী লিমিটেড।**

বনাম

প্ৰতিবাদী: **আয়কৰ আয়ুক্ত, মাদ্ৰাছ,**

ৰায়দানৰ তাৰিখ: ২২/১২/১৯৫২

বিচাৰপীঠ: মহাজন, মেহৰ চান্দ

বিচাৰপীঠ: মহাজন, মেহৰ চান্দ দাস, সুধি ৰঞ্জন বসু, ভিভিয়ান ভগৱতী,
নটৰাৰলাল এইচ

উদ্‌ধৃতি:

১৯৫৩ এয়াৰ ১০৫ ১৯৫৩ এছচিআৰ ৪৫৪

ছাইটেটৰ তথ্য: চি ১৯৫৪ এছ চি ১৯৮ (১০,১০এ)

আৰ ১৯৫৮ এছ চি ২৬৯ (১৪)

আৰ ১৯৫৮ এছ চি ৮৬১ (১৫)

আৰ এফ ১৯৬৫ এছ চি ১৫২৬ (১৫)

আইন: ভাৰতীয় আয়কৰ আইন (১৯২২ চনৰ দ্বাদশ), ধাৰা ২৪ (২), ৩৪- লোকচান দেখুওৱা ৰিটাৰ্ণ-লোকচান লিপিবদ্ধ কৰি আগুৱাই নিব পাৰি নেকি--পুনৰ ল্যায়নৰ বাবে কাৰ্য্যবিধি-গোটেই মূল্যায়ন পুনৰ মুকলি কৰিব পৰা যাব নেকি।

মূল টোকা: এজন মূল্যায়কে আয় "শূন্য" বুলি দেখুওৱা ৰিটাৰ্ণ দাখিল কৰিছিল আৰু এই ৰিটাৰ্ণ আয়কৰ বিষয়াই গ্ৰহণ কৰিছিল, পিছৰ বছৰত আয়কৰ বিষয়াই ধাৰা ৩৪

(১) (খ)ৰ অধীনত মূল্যায়কলৈ জাননী প্ৰেৰণ কৰিছিল নতুনকৈ ৰিটাৰ্ণ দাখিলৰ বাবে। মূল্যায়কসকলে আয় শূন্য " আৰু ৩ ,৯২,৩৫৭.০০ টকাৰ লোকচান দেখুওৱা ৰিটাৰ্ণ দাখিল কৰে আৰু দাবী কৰে যে আয়কৰ আইনৰ ধাৰা ২৪ (২)ৰ অধীনত আয়কৰ দিব লাগে। মাত্ৰ এটা ব্যৱসায়ৰ লাভ আৰু লোকচানৰ একাউণ্টত পৰীক্ষা কৰি লোকচান পোৱা গৈছিল: কয় যে মূল্যায়কজনে দুটা কাৰণত লোকচান নিৰ্ধাৰণ আৰু আগবঢ়াই নিয়াৰ অধিকাৰী নাছিল , প্ৰথমতে, কাৰণ যেতিয়া কোনো মূৰৰ অধীনত একেবাৰেই আয় নাথাকে তেতিয়া ধাৰা ২৪ (১)ৰ অধীনত সেই বছৰত লোকচান পৰিশোধ কৰিব পৰা একো নাথাকে আৰু যদিহে সেইটো কৰিব পৰা নাযায় ধাৰা ২৪ৰ উপ-ধাৰা (২)ৰ কামত নাহে ; দ্বিতীয়তে, ধাৰা ২৪ (২)ৰ অধীনত ছেট-অফ তেতিয়াহে দাবী কৰিব পাৰি যেতিয়া লোকচান এটা মূৰৰ অধীনত হয় আৰু যিটো লাভৰ বিপৰীতে ইয়াক বেলেগ মূৰৰ অধীনত ছেট অফ কৰিব বিচৰা হয়।

সোধা হয় : যেতিয়া মূল্যায়নৰ পৰা সাৰি যোৱা আয়ৰ মূল্যায়নৰ বাবে ধাৰা ৩৪ৰ অধীনত কাৰ্য্যবিধি গ্ৰহণ কৰা হয় , তেতিয়া মূল্যায়নকাৰীসকলে সমগ্ৰ কাৰ্য্যবিধি পুনৰ মুকলি কৰাৰ অধিকাৰী হয় নেকি।

ৰায়: **দেৱানী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ: দেৱানী আপীল নং ১৩/১৯৫২ চন**

১৯৪৭ চনৰ ২৮ নং গোচৰত মাদ্ৰাজৰ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ (ন্যায়াধীশ সত্যনাৰায়ণ ৰাও আৰু বিশ্বনাথ শাস্ত্ৰী) ১৯৫০ চনৰ ১৮ জানুৱাৰী তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা আপীল।

অ' টি জি নাম্বিয়াৰ (এছ এন মুখাৰ্জী , তেওঁৰ লগত) আপীলকাৰীৰ হৈ ।ভাৰতৰ এটৰ্নী জেনেৰেল এম চি চেটালভাড আৰু চি.কে.

ডাফটাৰী, ছলিচিটৰ জেনেৰেল ফৰ ইণ্ডিয়া (জি. এন. যোশী আৰু পি. এ. মেহতা , তেওঁলোকৰ সৈতে) প্ৰতিবাদকাৰীৰ হৈ।

১৯৫২ চনত ২২ ডিচেম্বৰত আদালতৰ ৰায়দান প্ৰদান কৰে ন্যায়াধীশ বছে- - তলৰ প্ৰশ্নটো ভাৰতীয় আয়কৰ আইন , ১৯২২ৰ ধাৰা ৬৬ (১)ৰ অধীনত আয়কৰ আপীল ন্যায়াধিকৰণে মাদ্ৰাজৰ উচ্চ ন্যায়ালয়লৈ প্ৰেৰণ কৰিছিল । তথ্যৰ ওপৰত হওক আৰু গোচৰৰ পৰিস্থিতিত হওক যেতিয়া ভাৰতীয় আয়কৰ আইনৰ ধাৰা ২৩ (১)ৰ অধীনত মূল্যায়ন কৰা হৈছে , মূল্যায়ক কোম্পানীটোৰ আয় 'শূন্য' হিচাপে নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছে আৰু যেতিয়া ধাৰা ৩৪ৰ অধীনত পৰৱৰ্তী সময়ত ৪৫০ আয়কৰ বিষয়াই মূল্যায়নৰ পৰা হাত সাৰি যোৱা বুলি বিশ্বাস কৰা আয়ৰ মূল্যায়নৰ বাবে কাৰ্য্যবিধি আৰম্ভ কৰা হয় তেতিয়া মূল্যায়ক কোম্পানীয়ে দাবী কৰাৰ অধিকাৰী হয় যে পূৰ্বৰ বছৰত ইয়াৰ দ্বাৰা লাভ কৰা লাভ আৰু লাভৰ লোকচান (মূল্য হ্ৰাস ভাট্টাকে ধৰি)আৰু এনে কাৰ্য্যবিধিৰ কালছোৱাত নিৰ্ধাৰণ কৰা উচিত।" এই ক্ষেত্ৰত আমি মূল্যায়ন বৰ্ষ ১৯৪১-৪২ৰ কথা কৈছো। মূল্যায়ক এংলো-ফ্ৰেঞ্চ টেক্সটাইল কোম্পানী হৈছে ইউনাটেড কিংদমত নিগমিত হোৱা এটা কোম্পানী। ফৰাচী ভাৰতৰ পণ্ডিচেৰীত ইয়াৰ কাঁটা আৰু বয়ন মিল আছে আৰু তাত সূতা আৰু কাপোৰ প্ৰস্তুত কৰে। নিৰ্মাণৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় কেঁচামাল বা যিকোনো মূল্যতে ইয়াৰ বহুখিনি যেনে কপাহ তেতিয়াৰ ব্ৰিটিছ ভাৰতত মাদ্ৰাজৰ এজেণ্ট বেষ্ট এণ্ড কোম্পানী লিমিটেডৰ জৰিয়তে ক্ৰয় কৰা হৈছিল। ইয়াৰ নিৰ্মিত সামগ্ৰীৰ বৃহৎ অংশও 'বিক্ৰী হৈছিল'ব্ৰিটিছ ভাৰতত, বাকীবোৰ আন ঠাইত বিক্ৰী কৰা হৈছে। কিন্তু এই গোচৰৰ সামগ্ৰী বছৰটোত ই ব্ৰিটিছ ভাৰতত কোনো ব্যৱসায় কৰা নাছিল আৰু

সেই অনুসৰি ই আয়কৰ কৰ্তৃপক্ষক কোনো ৰিটাৰ্ণ দাখিল কৰা নাছিল। ১৯৪১ চনৰ ২৬ এপ্ৰিলত আয়কৰ বিষয়াই জাননী জাৰি কৰি মূল্যায়কক ৰিটাৰ্ণৰ বাবে আহ্বান জনায়। মূল্যায়কজনে ১৯৪১ চনৰ ৯ জুন তাৰিখে উত্তৰ দিলে যে তেওঁৰ " ,মূল্যায়ন বৰ্ষৰ বাবে সকলো সময়তে সামগ্ৰী ব্ৰিটিছ্ ভাৰতত কোনো ব্যৱসায় নাই "আৰু ফলস্বৰূপে ব্ৰিটিছ্ ভাৰতত কোনো লাভৰ সৃষ্টি বা জমা বা লাভ কৰা হোৱা নাছিল আৰু সেয়েহে মূল্যায়কজন "ভাৰতীয়ৰ আয়কৰ আইনখনৰ বিধানসমূহ মানি চলিবলৈ দায়বদ্ধ নাছিল।" মূল্যায়কে লগতে কয়। তেনে পৰিস্থিতিত কোম্পানীয়ে ৰিটাৰ্ণ দিবলৈ দায়বদ্ধ নহয় কিন্তু আপোনাৰ দ্বাৰা গৃহীত হ 'ব পৰা যিকোনো আদেশৰ বিৰুদ্ধে কোম্পানীয়ে আপীল কৰাৰ অধিকাৰ ৰক্ষা কৰাৰ উদ্দেশ্যে , প্ৰয়োজন হ'লে আমি ইয়াৰ সৈতে কোনো পক্ষপাতিত্ব নকৰাকৈ শূন্য ৰিটাৰ্ণ ৰচিদ দাখিল কৰোঁ যাৰ সদয়ভাৱে স্বীকাৰ কৰা" । চিঠিখনৰ লগত সংলগ্ন আছিল এখন কাগজ যাক " শূন্য " ৰিটাৰ্ণ বুলি কোৱা হৈছে। ই সাধাৰণ ছপা ফৰ্ম য 'ত ৰিটাৰ্ণ সাধাৰণতে কৰা হয় কিন্তু গোটেই ফৰ্মত একমাত্ৰ "শূন্য" শব্দটো। তলত দিয়া ঘোষণাটোও যোগ কৰা হ'ল: "মই আৰু ঘোষণা কৰিছো যে কোম্পানীটো পূৰ্বৰ বছৰ আদিত ব্ৰিটিছ্ ইণ্ডিয়াত বাসিন্দা নাছিল..." ১৯৪২ চনৰ ২৫ মাৰ্চত আয়কৰ বিষয়াই তলত দিয়া আদেশ দিলে যাক তেওঁ মূল্যায়ন আদেশ বুলি কয়:

'কোম্পানীটোৱে ব্ৰিটিছ্ ইণ্ডিয়াত কোনো ব্যৱসায় চলোৱা নাই বুলি কোৱাৰ বাবেই আয়ৰ শূন্য ৰিটাৰ্ণ স্পষ্টভাৱে কৰিলে... কোম্পানীয়ে দাখিল কৰা আয়ৰ ৰিটাৰ্ণ গ্ৰহণ কৰি ১৯৪১-৪২ চনৰ বাবে কৰ আৰোপ নকৰা বুলি ঘোষণা কৰোঁ।"

এবছৰৰ পিছত অৰ্থাৎ ১৯৪৩ চনৰ ৯ মাৰ্চত আয়কৰ বিষয়াই মূল্যায়কলৈ ৩৪ (১) (খ) ধাৰা অনুসৰি তলত দিয়া চৰ্তত জাননী প্ৰেৰণ কৰে:

যিহেতু মোৰ হাতলৈ অহা নিৰ্দিষ্ট তথ্যৰ ফলস্বৰূপে মই আৱিষ্কাৰ কৰিছো যে ১৯৪২ চনৰ ৩১ মাৰ্চত সমাপ্ত হোৱা বছৰৰ বাবে আয়কৰৰ মূল্য নিৰ্ধাৰণযোগ্য আপোনাৰ আয় (ক) মূল্যায়নৰ পৰা সাৰি গৈছে। সেয়েহে মই উক্ত আয়ৰ মূল্যায়ন কৰাৰ প্ৰস্তাৱ দিছো যিটো (ক) মূল্যায়নৰ পৰা সাৰি গৈছে। মই ইয়াৰ দ্বাৰা আপোনাক ... উক্ত বছৰৰ বাবে মূল্যায়িত আপোনাৰ মুঠ আয় আৰু মুঠ বিশ্ব আয়ৰ সংলগ্ন ৰূপত ৰিটাৰ্ণ প্ৰদান কৰিবলৈ অনুৰোধ জনাইছো..." । ইয়াৰ উত্তৰত মূল্যায়কে পুনৰ একেটা চিচি শূন্য " ৰিটাৰ্ণ দাখিল কৰে আৰু তেওঁৰ মুঠ বিশ্ব আয়ৰ ওপৰত ৩ ,৯২,৩৫৭ টকা লোকচান দেখুওৱা বিবৃতি দাখিল কৰে। এইটো আছিল ১৯৪৪ চনৰ ৩১ মে' তাৰিখ ।

আয়কৰ বিষয়াই ১৯৪৪ চনৰ ২ জুনত এই বিষয়ে নিৰ্দেশ জাৰী কৰে।তেওঁ উল্লেখ কৰে যে মূল্যায়কজন এটা অনাবাসী কোম্পানী আৰু বছৰটোৰ ভিতৰত ব্ৰিটিছ্ ভাৰতত কোনো বিক্ৰী প্ৰভাৱিত হোৱা নাছিল আৰু তলত দিয়া ধৰণে সিদ্ধান্ত লোৱা হৈছিল: যিহেতু বিশ্ব ব্যৱসায়ৰ বাবে নিকা ফলাফল কেৱল লোকচানহে , সেয়েহে লাভৰ কাৰণ হ ’ব পৰাৰ কোনো প্ৰশ্নই উত্থাপন হ ’ব নোৱাৰে কপাহ ক্ৰয়ৰ ক্ষেত্ৰত ধাৰা ৪২ (১) আৰু ৪২ (৩)ৰ অধীনত । দাখিল কৰা ‘নীল’ ৰিটাৰ্ণ সেয়েহে গ্ৰহণ কৰা হয়। সেয়েহে ১৯৪১-৪২ চনৰ বাবে কোনো মূল্যায়ন নাই। যিহেতু এইটো এটা অনাবাসী কোম্পানী, সেয়েহে লোকচানটো ধাৰা ২৪ (২)ৰ অধীনত আগবঢ়াই নিয়াৰ প্ৰয়োজন নাই কাৰণ সেই ধাৰাটো দিশৰ পৰা অনাবাসীৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰযোজ্য নহয়।" আদেশৰ শেষৰ অংশটোৱেই হৈছে সেইটো যিয়ে মূল্যায়কৰ বি অভিযোগৰ সৃষ্টি কৰে। ইয়াৰ দাবী যে আয়কৰ বিষয়াই ইয়াৰ লোকচানৰ বিৱৰণী গ্ৰহণ কৰি ইয়াক লিপিবদ্ধ কৰি আগুৱাই নিয়াৰ বাবে বাধ্যতামূলক আছিল। ইয়াৰ পিছত আপীল আয়কৰ সহকাৰী আয়ুক্ত আৰু আয়কৰ আপীল ন্যায়াধিকৰণত আপীল কৰা হয় আৰু শেষত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ উল্লেখ কৰা হয়। মূল্যায়কজনে

গোটেইখিনিতে বিফল হৈছে আৰু এতিয়া ইয়াত আবেদন কৰিছে। মূল্যায়কৰ বিতৰ্ক তলত উল্লেখ কৰা ধাৰা ৩৪ৰ বিষয়সমূহৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হৈছে।

প্ৰথম উপ-ধাৰাত উল্লেখ আছে যে যেতিয়া সেই ধাৰাত জাননী জাৰি কৰা হয় তেতিয়া আয়কৰ বিষয়াই এনে আয় , লাভ বা লাভৰ মূল্যায়ন বা পুনৰ মূল্যায়ন বা লোকচান বা মূল্য হ্ৰাসৰ ভাট্টা পুনৰ গণনা কৰিবলৈ আগবাঢ়িব পাৰে আৰু যে " এই আইনৰ বিধানসমূহ, যিমানদূৰ প্ৰযোজ্য হ 'ব, সেই অনুসৰি যেন জাননীখন [ধাৰা ২২ৰ উপ-ধাৰা (২)ৰ অধীনত জাৰি কৰা জাননী।" এইটোৱে ২৪ (২) ধাৰাক আকৰ্ষণ কৰে বুলি কোৱা হয়। এই বিতৰ্কৰ ভিত্তি আছে নে নাই সেইটো আমি সিদ্ধান্ত লোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই, অৰ্থাৎ মূল্যায়কে কাৰ্য্যবিধি পুনৰ মুকলি কৰাৰ দাবী কৰিব পাৰে নেকি, কাৰণ, পাৰিলেও, আমাৰ মতামত যে তেওঁ যি বিচাৰে সেয়া পাব নোৱাৰে। আইনখনত কোনো ব্যৱস্থা নাই যিয়ে মূল্যায়কসকলক লোকচান লিপিবদ্ধ বা গণনা কৰাৰ অধিকাৰ প্ৰদান কৰে, যদিহে লোকচানৰ সৈতে কিবা এটা কৰিব নালাগে। এইদৰে ধাৰা ২৪ (১)ৰ অধীনত আয় , লাভ বা লাভৰ বিপৰীতে লোকচান বন্ধ কৰিব পাৰি আৰু উপধাৰা (২)ৰ অধীনত লোকচানৰ বাকীখিনি তাত উল্লেখ কৰা চৰ্তসমূহৰ ওপৰত পৰৱৰ্তী বছৰলৈ আগবঢ়াই নিব পাৰি। ইয়াৰ বাহিৰে সহায়ৰ বাবে মাতিব পৰা আন একো নাই। কিন্তু উপ-ধাৰা (২)ৰ অধীনত লোকচানটো আগুৱাই নিব পাৰি যেতিয়া "উপধাৰা (১)ৰ অধীনত লোকচান সম্পূৰ্ণৰূপে বন্ধ কৰিব নোৱাৰি আৰু সেই পৰিস্থিতিত কেৱল "এনেকৈ বন্ধ নোহোৱা অংশটোহে" আগুৱাই নিব পাৰি।

সেয়েহে আমাক উপধাৰা (১)ৰ পৰা পিছুৱাই দিয়া হৈছে। উপধাৰা (১)ত উল্লেখ আছে যে য 'ত কোনো মূল্যায়কে ধাৰা ৬ত উল্লেখ কৰা যিকোনো এটা শিৰোনামৰ অধীনত যিকোনো বছৰত লাভ বা লাভৰ লোকচান ভোগ কৰে , তেনে ক্ষেত্ৰত তেওঁ

লোকচানৰ পৰিমাণ " তেওঁৰ আয় , লাভ বা লাভৰ বিপৰীতে ছেট অফ" কৰাৰ অধিকাৰী হ'ব সেই বছৰত আন কোনো শিতানত।" গতিকে ছেট-অফৰ কোনো প্ৰশ্ন উত্থাপন হোৱাৰ আগতে (১) ৬ নং ধাৰাত উল্লেখ কৰা এটা বা ততোধিক মূৰৰ অধীনত লোকচান, আৰু (২) আন কোনো শিৰোনামৰ অধীনত আয় , লাভ বা লাভ হ'ব লাগিব। ইয়াৰ পৰা অনুমান কৰিব পাৰি যে যেতিয়া কোনো মূৰৰ তলত আয় একেবাৰেই নাথাকে, তেতিয়া সেই বছৰত লোকচান বন্ধ কৰিব পৰা একো নাথাকে আৰু সেইটো কৰিব নোৱাৰিলে উপধাৰা (২) কামত নাহে। ইয়াৰ পিছত, ধাৰা ২৪ (১)ৰ অধীনত এটা ছেট-অফ তেতিয়াহে দাবী কৰিব পাৰি যেতিয়া লোকচান এটা মূৰৰ অধীনত হয় আৰু যিটো লাভৰ বিপৰীতে ইয়াক ছেট অফ কৰিব বিচৰা হয় সেয়া বেলেগ মূৰৰ অধীনত হয়। যেতিয়া দুয়োটা একেটা মূৰৰ অধীনত উদ্ভৱ হয় , তেতিয়া অৱশ্যেই লোকচান কৰ্তন কৰিব পাৰি কিন্তু সেয়া ধাৰা ১০ৰ অধীনত কৰা হয় আৰু ধাৰা ২৪ (১)ৰ অধীনত নহয়। ৰুনাচালাম চেট্টিয়াৰ বনাম আয়কৰ আয়ুক্ত, মাদ্ৰাজ (১) গোচৰত প্ৰিভি কাউন্সিলৰ সিদ্ধান্ত চাওক। বৰ্তমানৰ ক্ষেত্ৰত কেৱল এটা ব্যৱসায়ৰ লাভ আৰু লোকচানৰ একাউণ্টত ভাৰসাম্য ৰক্ষা কৰি লোকচান গণনা কৰা হয় আৰু ফলস্বৰূপে বিভিন্ন মূৰৰ কোনো প্ৰশ্ন উত্থাপন নহয়। এই দুয়োটা ভিত্তিতে, গতিকে, মূল্যায়কৰ বিতৰ্ক বিফল হ 'ব লাগিব কাৰণ , যদিহে ধাৰা ২৪ৰ উপধাৰা (১)ৰ অধীনত লোকচান বন্ধ কৰিব নোৱাৰি, তেন্তে উপ-ধাৰা (২)ৰ অধীনত ইয়াক আগুৱাই নিব নোৱাৰি আৰু যদিহে ইয়াক আগুৱাই নিব নোৱাৰি ইয়াৰ নিৰ্ণয় আৰু গণনাৰ প্ৰশ্নটো অপ্ৰাসংগিক হৈ পৰে। উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই ভিত্তিত আগবাঢ়িছে যে যেতিয়া ধাৰা ৩৪ৰ অধীনত কাৰ্য্যবিধি গ্ৰহণ কৰা হয় তেতিয়া মূল্যায়নকাৰীসকলে গোটেই কাৰ্য্যবিধি পুনৰ মুকলি কৰাৰ অধিকাৰী নহয় কাৰণ পৰৱৰ্তী কাৰ্য্যবিধি আয়ৰ সেই অংশৰ মূল্যায়নত সীমাবদ্ধ থাকে যিটো মূল্যায়নৰ পৰা হাত সাৰিছে। এই সন্দৰ্ভত আমি কোনো মতামত প্ৰকাশ কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই।

আমি উত্তৰ দিবলগীয়া প্ৰশ্নটো এই গোচৰৰ তথ্য আৰু পৰিস্থিতিৰ মাজতে সীমাবদ্ধ আৰু সেই পৰিস্থিতিসমূহ হ ’ল (১) গোচৰৰ কোনো পৰ্যায়তে কোনো ধৰণৰ আয় , লাভ বা লাভৰ বিষয়ে একেবাৰেই প্ৰকাশ কৰা কোনো ৰিটাৰ্ণ দাখিল কৰা হোৱা নাছিল, (২) যে কাৰ্য্যবিধি আছিল পিছলৈ ধাৰা ৩৪ৰ অধীনত লোৱা , আৰু (৩) এইবোৰৰ কালছোৱাত মূল্যায়কে দাবী কৰিছিল যে এটা নিৰ্দিষ্ট লোকচান নিৰ্ধাৰণ আৰু লিপিবদ্ধ কৰিব লাগে। আমাৰ উত্তৰ হ’ল আমি দিয়া কাৰণসমূহৰ বাবে সেয়া কৰিব নোৱাৰি আৰু ফলস্বৰূপে উল্লেখ কৰা প্ৰশ্নটোৰ উত্তৰ উচ্চ ন্যায়ালয়ে ঋণাত্মকভাৱে দিলে। আপীল বিফল হয় আৰু খৰচৰ সৈতে খাৰিজ কৰা হয়।

আপীল খাৰিজ কৰা হল।

আপীলকাৰীৰ হৈ : পি এইচ মুখাৰ্জী।

উত্তৰদাতাৰ বাবে হৈ : জি এইচ ৰাজাধ্যাক্ষ

অনুবাদক- শ্ৰী প্ৰণৱ জ্যোতি বৰা

জ্যেষ্ঠ অনুবাদক

গুৱাহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়